

Arrest

nr. 52 860 van 10 december 2010

in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing ten aanzien van X luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Rom uit Kosovo Polje (Kosovo) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit.

Ongeveer anderhalve maand voor uw vertrek naar België in oktober 2009 vielen vier Albanese op een nacht uw huis binnen. U werd geslagen en kreeg 24 uur de tijd het land te verlaten, zoniet zou uw gezin vermoord worden. Er werd u gezegd als Roma geen plaats te hebben in Kosovo.

Na het vertrek van uw belagers trok u samen met uw partner X (O.V. 6.502.208) en uw minderjarige kinderen naar een park waar jullie een tijdje verbleven alvorens verder te trekken naar Prishtina vanwaar u uw reis regelde.

Op 4 oktober 2009 verliet u samen met uw partner en minderjarige kinderen Kosovo, richting België waar u op 6 oktober aankwam en nog diezelfde dag een asielaanvraag indiende.

U bent in het bezit van uw Kosovaars busabonnement, geldig van 21 augustus 2009 tot 21 september 2009”.

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing ten aanzien van X luidt als volgt:

“Na nader onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is.

Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX (European Union Rule of Law Mission) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat u persoonlijk betreft, dient vooreerst gewezen te worden op enkele elementen in uw verklaringen die uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van het door u beweerde onafgebroken verblijf in Kosovo tot begin oktober 2009 op de helling zetten. Zo dient vooreerst vastgesteld te worden dat u geen enkel identiteitsbewijs kan voorleggen waaruit uw recente afkomst uit Kosovo kan afgeleid worden. U verklaarde de identiteitsdocumenten van u en uw kinderen tijdens de reis naar België te zijn kwijtgeraakt (CGVS, p. 3). Verder is het bijzonder opmerkelijk, temeer daar u verklaarde altijd op deze plaats gewoond te hebben, dat u meent dat "Kosovo Polje" in het Albanees tevens "Kosovo Polje" wordt genoemd (CGVS, p. 5). "Fushë Kosovë" herkende u niet als de eigenlijke Albanese benaming van "Kosovo Polje". Geconfronteerd met deze benaming stelde u nooit naar Fushë Kosovë geweest te zijn en ook niet te weten waar het ligt (CGVS, p. 7). Verder heeft u nog nooit gehoord van UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo), de VN-instantie die overeenkomstig VN-resolutie 1244 in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in 2008 verantwoordelijk was voor het administratief bestuur in Kosovo (CGVS, p.5). Gezien het belang die deze instelling gespeeld heeft bij de heropbouw van het na-oorlogse Kosovo is het merkwaardig dat u, die steeds in Kosovo gewoond zou hebben, deze organisatie niet kent. Des te opmerkelijker is het dat u echter wel UNPROFOR noemt als instelling waar u geen bescherming durft vragen naar aanleiding van uw problemen met Albanen in Kosovo (CGVS, p.5). UNPROFOR (United Nations Protection Force) was echter een VN-vredesmacht in Kroatië, Bosnië-Herzegovina en Macedonië. Het werd opgericht in februari 1992 en opgedoekt in maart 1995. UNPROFOR is nooit actief geweest in Kosovo.

Voorts dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen die geleid zouden hebben tot uw vertrek uit Kosovo geenszins stroken met de reeds geciteerde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die verzameld werd tijdens voornoemde missie naar Kosovo in september 2009. Uit deze informatie komt immers naar voor dat noch in gemeente Kosovo Polje, noch in de regio Prishtina, waartoe ook Kosovo Polje behoort, sinds 2004 veiligheidsincidenten tegen de RAE-gemeenschap plaatsvonden. Tot op heden keerden ontheemden van Roma-origine zonder problemen terug naar de gemeente. De verantwoordelijke van de Kosovaarse mensenrechtenorganisatie KMDLNj verklaarde dat er binnen de gemeente geen problemen

zijn voor de Roma-gemeenschap. Er zijn geen veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap en Roma beschikken over volledige bewegingsvrijheid. Bovendien zijn er in Kosovo Polje twee Roma aan het werk in gemeentelijke instellingen welke een belangrijke rol spelen in de bescherming van de rechten van de minderheden binnen de gemeente. Ook dit ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid. Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u, als gevolg van uw problemen (de inval door Albanezen kort voor uw vertrek naar België), of eventuele problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en de bescherming van de lokale Kosovaarse of de ter plaatse aanwezige internationale autoriteiten. U verklaarde nooit naar de politie te zijn gegaan uit schrik en omdat het bij de politie allemaal Albanezen zijn (CGVS, p.5). Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat het korps van de Kosovaarse politie (KP, Kosovo Police) in de gemeente Kosovo Polje naast Albanezen ook bestaat uit Serviërs en Bosniakken. Verder zijn er twee EULEX-agenten op het politiebureau van Kosovo Polje en dragen Finse KFOR-troepen de verantwoordelijkheid voor de gemeente. Dit kan dan ook niet als afdoende argument gelden om uw nalaten te rechtvaardigen. Zoals reeds aangehaald bieden de in Kosovo aanwezige veiligheidsdiensten (KFOR, KP, EULEX) bovendien ook voldoende bescherming voor de verschillende minderheden, met inbegrip van de RAE, doordat de verschillende politiemachten en KFOR wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. In geval van moeilijkheden kunnen de verschillende gemeenschappen zonder problemen klacht neerleggen. De klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. U verklaarde bovendien nooit problemen gekend te hebben met politie of andere autoriteiten in Kosovo (CGVS, p.5). In Kosovo Polje kunnen de RAE bovendien terecht bij de NGO "Civil Rights Program-Kosovo" (CRP/K) die gratis juridisch advies en bijstand geeft.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde Kosovaarse buskaart is geenszins van die aard bovenstaande bevindingen te wijzigen. Het bevestigt slechts dat u op 21 augustus 2009 in Kosovo was.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner, Shaqiri Suhada, heb ik besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

1.3. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Blijkens de bestreden beslissing ten aanzien van Suhada SHAQIRI luidt het asielrelaas als volgt: *"Volgens uw verklaringen bent u een Rom uit Kosovo Polje, Kosovo. U bezit de Kosovaarse nationaliteit.*

U heeft Kosovo verlaten omdat Albanezen Roma haten.

U en uw partner Berisha Gjeladin (O.V. 6.502.259) werden op straat gepest, met de dood bedreigd en er werden stenen naar u gegooid.

Ongeveer twee weken tot een maand voor uw vertrek naar België in oktober 2009 vielen enkele Albanezen uw huis binnen en sloegen uw partner. U kreeg 24 uur de tijd om te vertrekken zoniet zou uw gezin gedood worden en uw huis in brand gestoken worden. Uw belagers trokken nadien naar andere huizen waar ze eveneens Roma verjaagden.

Na de inval trok u met uw gezin naar een park vanwaar u naar Prishtina ging waar u uw vertrek uit Kosovo regelde. Uiteindelijk verliet u samen met uw partner Berisha Gjeladin en uw minderjarige kinderen in oktober 2009 Kosovo, richting België waar u op 6 oktober 2009 asiel vroeg.

U bent in het bezit van een kopie van uw Kosovaarse identiteitskaart, uw geboorteakte, uw Kosovaars nationaliteitsattest en een verblijfsattest uit Kosovo".

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.5. De motivering van de bestreden beslissing ten aanzien van Suhada SHAQIRI luidt als volgt:

"Na nader onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel

degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX (European Union Rule of Law Mission) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE

in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat u persoonlijk betreft, dient er vooreerst op gewezen te worden dat de door u aangehaalde problemen die geleid hebben tot uw vertrek uit Kosovo geenszins stroken met de reeds geciteerde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die verzameld werd tijdens voornoemde missie naar Kosovo in september 2009. Uit deze informatie komt immers naar voor dat noch in gemeente Kosovo Polje, noch in de regio Prishtina, waartoe ook Kosovo Polje behoort, sinds 2004 veiligheidsincidenten tegen de RAE-gemeenschap plaatsvonden. Tot op heden keerden ontheemden van Roma-origine zonder problemen terug naar de gemeente. De verantwoordelijke van de Kosovaarse mensenrechtenorganisatie KMDLNj verklaarde dat er binnen de gemeente geen problemen zijn voor de Roma-gemeenschap. Er zijn geen veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap en Roma beschikken over volledige bewegingsvrijheid. Bovendien zijn er in Kosovo Polje twee Roma aan het werk in gemeentelijke instellingen welke een belangrijke rol spelen in de bescherming van de rechten van de minderheden binnen de gemeente. In het licht van deze informatie kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan uw beweringen als zouden u en uw partner er omwille van jullie Roma-origine telkens jullie er buiten kwamen gepest, met de dood bedreigd en met stenen bekogeld zijn (CGVS, p.4). Ook de inval van Albanen in uw woning en in andere woningen twee weken tot een maand voor uw vertrek naar België, waarbij alle Roma werden verjaagd, mist hierdoor geloofwaardigheid (CGVS, p.5).

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u, als gevolg van uw problemen (de inval door Albanen kort voor uw vertrek naar België, op straat gepest en bedreigd worden), of eventuele problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en de bescherming van de lokale Kosovaarse of de ter plaatse aanwezige internationale autoriteiten. U verklaarde nooit naar de politie te zijn gegaan uit schrik voor verdere problemen en omdat de politie zelf Albanen is (CGVS, p.5 en 6). Uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat het korps van de Kosovaarse politie (KP, Kosovo Police) in de gemeente Kosovo Polje naast Albanen ook bestaat uit Serviërs en Bosniakken. Verder zijn er twee EULEX-agenten op het politiebureau van Kosovo Polje en dragen Finse KFOR-troepen de verantwoordelijkheid voor de gemeente. Dit kan dan ook niet als afdoende argument gelden om uw nalaten te rechtvaardigen. Zoals reeds aangehaald bieden de in Kosovo aanwezige veiligheidsdiensten (KFOR, KP, EULEX) voldoende bescherming voor de verschillende minderheden, met inbegrip van de RAE, doordat de verschillende politiemachten en KFOR wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. In geval van moeilijkheden kunnen de verschillende gemeenschappen zonder problemen klacht neerleggen. De klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. U verklaarde bovendien nooit problemen gekend te hebben met politie of andere autoriteiten in Kosovo (CGVS, p.6). In Kosovo Polje kunnen de RAE bovendien terecht bij de NGO "Civil Rights Program-Kosovo" (CRP/K) die gratis juridisch advies en bijstand geeft.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Uw Kosovaarse identiteitsdocumenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en geografische herkomst staat immers niet ter discussie.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner, Berisha Gjeladin, heb ik besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

1.6. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 8 september 2010 een schending aan van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 49/5 van voormelde wet van 15 december 1980, van de materiële motivatieplicht en van artikel 62 van voormelde wet. Ze voeren ook een schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en een “*manifeste appreciatievergissing*”.

In het verzoekschrift wordt, onder verwijzing naar de door verzoekers aangehaalde problemen, gesteld dat de commissaris-generaal geen enkel argument aanhaalt waaruit blijkt dat de verklaringen van verzoekers niet met de waarheid overeenkomen.

Het verzoekschrift stelt dat de verwijzing naar internationale informatiebronnen niet volstaat om de niet tegengesproken individuele en persoonlijk ondervonden problemen te negeren. Met alle elementen eigen aan de zaak dient rekening te worden gehouden, inbegrepen de alarmerende informatie betreffende de Roma in Kosovo. Er wordt verwezen naar rechtspraak van de Raad.

Verzoekers vragen van hem de status van vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoekers valt uiteen in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoekers de motivering van de bestreden beslissing betwisten en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

Wat betreft de ingeroepen schending betreft van artikel 1, A van de Conventie van Genève wijst de Raad er op dat dit geen rechtstreekse werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig kan worden ingeroepen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekers werd opgeroepen voor een verhoor, dat ze tijdens dit verhoor op 23 juni 2010 de kans kregen om hun asielmotieven uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Romani taal machtig is. Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De proceduregids van het VN Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen bevat geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat verzoekers er zich niet op kunnen steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissingen te besluiten.

Verweerder wijst er terecht op dat in het relaas van de asielzoeker geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen, dat de commissaris-generaal niet dient te bewijzen dat de voorgehouden feiten onwaar zijn en het de asielzoeker is die door een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk dient te maken.

De Raad stelt vast dat de door verzoekers aangehaalde problemen die geleid zouden hebben tot hun vertrek uit Kosovo, niet stroken met de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier. Blote verklaringen van een asielzoeker die tegenstrijdig zijn met algemene informatie over het land van herkomst, leiden tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen problemen.

Bovendien blijkt dat een aantal elementen in de verklaringen van verzoeker zijn algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijf in Kosovo tot begin oktober 2009 op de helling zetten. De vastgestelde tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden hebben betrekking op gebeurtenissen die wezenlijk zijn in het asielrelaas en vinden hun grondslag in het administratief dossier.

De Raad stelt vast dat verzoekers volledig nalaten deze vastgestelde tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden concreet te weerleggen waardoor deze dan ook onverminderd gehandhaafd blijven.

Waar verzoekers opwerpen betreffende het argument van het nalaten van het neerleggen van een klacht, dat helemaal geen rekening werd gehouden met het psychologisch profiel van verzoekers, gezien verzoeker verklaarde angst te hebben voor verslechtering van de toestand en nog meer represailles vreesde na het neerleggen van een klacht, antwoordt verweerder terecht dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekers dienen in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken.

Uit de uitgebreide motivering van de bestreden beslissingen blijkt de veiligheidssituatie voor Roma, Ashkali en Egyptenaren in Kosovo en in de gemeente Kosovo Polje bevredigend is en er al geruime tijd geen belangrijke incidenten zich hebben voorgedaan. Tot op heden keerden ontheemden zonder problemen terug naar de gemeente. Er zijn geen veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap en Roma beschikken er over voldoende bewegingsvrijheid. Bovendien zijn er in de gemeente twee Roma aan het werk in de gemeentelijke instellingen welke een belangrijke rol spelen in de bescherming van de minderheden binnen de gemeente.

De Raad stelt vast dat verzoekers deze vaststellingen geenszins in hun verzoekschrift weerleggen.

Waar verzoekers verder opwerpen dat de erkenning op zich van de achterstelling van de Roma en van de discriminerende bejegening waarvan ze vaak het slachtoffer zijn, volstaat ongeacht of zulks niet alleen te wijten is aan hun etnische origine en het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en dat geen enkele wettelijke beschikking een systematisch karakter of een exclusieve bron van vervolging of discriminatie vereist, antwoordt verweerder terecht dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming.

Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond verklaard worden.

In casu verklaarde verzoeker dat hij nooit naar de politie is gegaan uit schrik en het bij de politie allemaal Albanezen zijn.

In de bestreden beslissing wordt echter terecht gesteld dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat het korps van de Kosovaarse politie in de gemeente Kosovo Polje naast Albanezen ook bestaat uit Serviërs en Bosniaks. Verder zijn er twee EULEX-agenten op het politiebureau van Kosovo Polje en dragen Finse KFOR-troepen de verantwoordelijkheid voor de gemeente.

Verzoeker verklaarde trouwens nooit problemen te hebben gehad met politie of andere autoriteiten in Kosovo.

In Kosovo Polje kunnen de Roma, Ashkali en Egyptenaren bovendien terecht bij de NGO "Civil Rights Program-Kosovo" die gratis juridisch advies en bijstand verleent.

Verzoekers verweer dat hij uit angst en omdat het bij de politie allemaal Albanezen zijn niet naar de politie is gegaan, kan dan ook niet als afdoende argument gelden om zijn nalaten te rechtvaardigen.

Verzoekers beweringen dat hij angst had voor een verslechtering van de toestand is evenmin van dien aard om het ontbreken van nationale bescherming te kunnen aantonen.

Terecht wordt er door verweerder nogmaals op gewezen dat de door verzoekers aangehaalde problemen niet stroken met de informatie van het Commissariaat-generaal én dat een aantal elementen in de verklaringen van verzoeker zijn algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van het door hem beweerde onafgebroken verblijf in Kosovo tot begin oktober 2009 aantasten.

De Raad wijst er op dat zijn arresten geen bindende precedentwaarde hebben.

Elke asielaanvraag wordt individueel onderzocht rekening houdend met de specifieke gegevens eigen aan de aanvraag en de persoon van de asielzoeker. Andersluidende uitspraken in schijnbaar gelijkaardige gevallen zijn mogelijk zonder dat er sprake is van een aantasting van de rechtsgeldigheid van deze uitspraken. Hetzelfde geldt voor de uitspraken van de vroegere Vaste Beroepscommissie. De rechtspraak waarnaar verzoekers verwijzen, dateert overigens van voor de Cedoca-rapporten en is niet van dien aard om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen.

In acht genomen wat voorafgaat kan van verzoekers de vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980, niet worden toegekend.

Op de grief van verzoekers dat hun asielaanvraag niet werd onderzocht in het kader van de subsidiaire bescherming, antwoordt verweerder dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Inderdaad betekent het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Vastgesteld wordt dat verzoekers in hun verzoekschrift geenzins op concrete wijze uitwerken waarom ze zich kunnen beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus.

Derhalve kan aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980, niet worden toegekend.

Gezien de afwijzing van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, is artikel 49/5 van voormelde wet niet van toepassing.

Wat betreft de door verzoekers aangevoerde "*manifeste appreciatievergissing*", kan in acht genomen wat voorafgaat, besloten worden dat de bestreden beslissingen op een correcte wijze zijn genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het vluchtrelaas door verzoekers zelf aangevoerd tijdens hun verhoren op het Commissariaat-generaal, bevatten de bestreden beslissingen de overwegingen die de beslissingen afdoende motiveren.

De Raad schaart zich achter de weigeringbeslissingen van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus; er kan geen "*manifeste appreciatievergissing*" worden vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE